

Søndag 20. desember 1992 **Aftenposten**

Fanger i Polen

Teresa Lechowska skriver i et innlegg 14/12 at det ikke fantes polske konsentrasjonsleire på polsk jord.

En kan gå tilbake til 1916, da den polske stat ble gjenopprettet ved hjelp av Østerrike/Ungarn og Tyskland som sammen med polske legioner drev russerne vekk fra området.

Ambisiøse, imperialistiske ledere i det nye Polen så fra da av, og spesielt ved verdenskrigens slutt, muligheter for å slå til seg nye landområder, hvilket som kjent ble utført ved hjelp av Versaillestraktaten og franske tropper. Under denne tiden ble det opparbeidet en pogromstemning mot det tyske mindretallet, og det ble straks etter krigsslutt opprettet to konsentrasjonsleire i Posen-området, Szczyplorno og Stralkowo, hvor det ble innsperrret 16 000 tyskere, og etter hvert ble det fulgt opp med flere. Vilkårighet, brutalitet og sadisme kjennetegnet også disse leire. Vitneutsagn og virkelighetsberetninger er nedtegnet i en hvitbok: «Tyskernes martyrium i Oberschlesien», utgitt i 1921.

Forfølgelsene fortsatte i hele mellomkrigstiden til etter tyskerens angrep 1. september 1939. Den polske historiker Janusz Pielkalkiewicz sier i sin dokumentarberetning om den annen verdenskrig at 4000 sivile tyskere ble massakrert den 3. september 1939 bare i Pomorze og byene Bydgoszcz og Torun.

I 1945: Bare i én interneringsleir, Larmsdorf, døde det av 8064 innsatte, derav 828 barn, i alt 6488, eller 80% – av hunger, mord og sykdom.

HÅKON GLOSLI, Sarpsborg